

‘Ik wil écht naar mensen blijven luisteren’

Journalist en eindredacteur Astrid van den Hoek maakte vier jaar geleden de keuze haar eigen contentbureau te starten. Dankzij die stap heeft ze nu precies de baan die ze wil: een waarbij ze echt de tijd kan nemen voor de mensen die ze interviewt en waarbij ze net zoveel zorg kan besteden aan haar schrijfwerk als ze zelf nodig vindt. Ze haalt de meeste voldoening uit haar werk wanneer haar artikelen anderen helpen, inspireren of bemoedigen.

‘Als freelancer blijf ik mezelf ontwikkelen en

uitvinden, dat is het leuke van het runnen van een eigen onderneming. Soms word ik gevraagd een opdracht uit te voeren waarvoor ik mijn eigen grenzen moet verleggen. Onlangs schreef ik bijvoorbeeld een essay voor het Nederlands Dagblad met een persoonlijke insteek. Dat vond ik spannend, maar achteraf vind ik het vooral heel gaaf dat ik weer iets nieuws heb gedaan. Het ondernemerschap is voor mij bovendien een goede leerstoel in grenzen aangeven. Ik word assertiever, want als freelancer moet ik soms onderhandelen over tarieven of opdrachten afslaan als ik geen tijd heb. Het mooie is dat al die leermomenten een investering zijn in mijn eigen onderneming. Dat geldt sowieso voor alles wat ik als ondernemer doe, ik zie heel snel de impact die mijn werk heeft op mijn eigen bedrijf. Zo draagt elk artikel en elk leermoment indirect bij aan het verwezenlijken van mijn eigen bedrijfsdoelstellingen.’

Vertellen, delen, inspireren

‘De verwachtingen die ik had toen ik voor mijzelf begon zijn stuk voor stuk uitgekomen: ik heb nu de baan die ik écht wil en waarbij ik zelf aan het roer sta. Eerder werkte ik onder meer als journalist en communicatiemedewerker. Beide werkvelden liggen mij goed en het is fijn dat mijn opdrachtgevers nu bestaan uit een mix van journalistieke en commerciële organisaties. Voor die laatste groep geldt dat hun werkwijze niet alleen draait om winst maken of zoveel mogelijk websiteclicks genereren, maar om mensen. Ik schrijf bijvoorbeeld met enorm veel plezier voor een bureau dat ondernemers coacht. Dat past bij mij omdat ik in mijn werk aandacht kan besteden aan de persoon achter een onderneming: wat past bij jou, wat wil je bereiken en waar word je blij van? En die verhalen kunnen andere ondernemers weer inspireren.’

‘Die persoonlijke gesprekken maken mijn werk de moeite waard, of ik die nu voer voor mijn journalistieke opdrachtgevers zoals het Nederlands Dagblad en de Soester Courant of voor mijn commerciële opdrachtgevers zoals de artsenwebsite DOQ.nl en Podopost, het vakblad voor pedicures en voetverzorgers. Ik vind het belangrijk echt de tijd te nemen voor een interview. De mensen die ik spreek verdienen dat: zij stellen zich open en kwetsbaar op en het minste wat ik kan doen is met oprechte interesse naar hun verhaal luisteren. Ik doe altijd mijn best om artikelen op zo’n manier te schrijven dat lezers er inspiratie of herkenning in vinden. Zeker bij interviews over kwetsbare onderwerpen vind ik dat belangrijk. Zo sprak ik een keer een ondernemer die flink onderuit was gegaan. In eerste instantie wilde hij dat weglaten uit het artikel, maar uiteindelijk heeft hij juist met dat deel van zijn verhaal anderen geholpen.’

Oprechte interesse

‘De eindeloze belangstelling die ik in anderen toon maakt mijn beroep intensief. Ik wil écht naar mensen blijven luisteren en doe er alles aan om te voorkomen dat mijn interviews en het op papier zetten van iemands verhaal een kunstje worden. Misschien zorgt die intensiteit van mijn baan ervoor dat ik dit werk niet tot aan mijn pensionering kan of wil blijven doen. Zodra ik merk dat ik het niet meer kan opbrengen om oprecht geïnteresseerd te zijn is het tijd voor iets anders, vind ik. Wie weet ga ik dan als uitvaartverzorgster aan de slag, want daarvoor heb ik tevens een opleiding gedaan. Ook dat is een intensief beroep, maar mijn ervaring is dat je als uitvaartverzorgster meer merkt wat je werk teweeg brengt bij mensen dan als journalist. Mensen bedanken je vaak aan het einde van een uitvaart, zelfs als je weinig meer hebt gedaan dan de weg wijzen naar de koffiekamer.’

Levensverhaal

'De journalistiek en de uitvaartzorg lijken misschien twee totaal verschillende werkvelden, maar ik zie veel overeenkomsten. Het samenstellen van een rouwdienst of afscheidsmoment vergelijk ik soms met het opschrijven van iemands levensverhaal. Met nabestaanden ga je in gesprek over iemands leven: wat was hij of zij voor iemand, waar hield de overledene van en wat past bij hem of haar? Ook al kan de overledene zelf zijn verhaal niet meer vertellen, het verhaal is er wel. Mijn ervaring in de uitvaartbranche komt goed van pas in mijn werk als journalist. Ik vind het nu bijvoorbeeld veel makkelijker om over moeilijke onderwerpen in gesprek te gaan, zeker als ik een ouder persoon interview. Wat betreft mijn leeftijd kom ik vanuit het perspectief van deze mensen misschien pas net kijken, maar tijdens mijn opleiding tot uitvaartverzorger heb ik dood en verdriet van dichtbij meegemaakt. Die levenservaring is heel waardevol.'

'Ik heb het geluk dat opdrachtgevers mij meestal benaderen voor werk. Soms pitch ik natuurlijk wel een eigen idee: als een bepaald onderwerp mij enorm aanspreekt doe ik mijn best daar een platform voor te vinden. In de toekomst zou ik graag mijn huidige mix van opdrachtgevers behouden en aanvullen met organisaties die mij willen inzetten om persoonlijke verhalen te schrijven met als doel anderen te helpen, want dat is wat ik het liefste doe. Ik zet mij graag in voor opdrachtgevers die werkzaam zijn in bijvoorbeeld de zorg of de uitvaartbranche. De verhalen die ik voor dat soort organisaties mag schrijven kunnen écht van betekenis zijn voor anderen!'

